

SZABADSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadványi árak:

Helyben negyedévre . . . 3 korona.
 Félévre 12 " "
 Vidéken: negyedévre . . . 5 " "
 Félévre 20 " "

László József
 kiadó és laptulajdonos.

Szentmiklósi József
 felelős szerkesztő.

Egyes szám ára 4 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 2
 Csapó-utca 9 sz. — Telefon: 27
 Kéziratok nem adnak vissza.

Gyermekeink jövője.

Debreczen, augusztus 10.

Vége felé közelg a vakáció, iskolába fognak járni ismét a fiúk s a leányok, hogy megtanulják a tudnivalókat, melyekkel, ha majdan felnőnek, meg kell keresniök a kenyerüket.

Természetes, hogy az iskolaév elején dupla gondja van a szülőnek a gyermekével s afölött töpreng, hogy milyen pályára szánja — ha szegényebb a szülő s ilyen a legtöbb — hogy honnan teremtesse elő a költséget gyermeke továbbtanítására. Manapság a gyermek pályájának megválasztása tekintetében sokkal nehezebb a szülő helyzete, mint azelőtt volt. Még csak tíz esztendő előtt is nem volt meg ez a tulzsufoltság a kenyér kereső pályákon s bármilyen szakmát tanult is a gyermek, a szülő tudta, hogy meg fog tudni élni belőle, mert ugy az ipari, kereskedelmi mint az értelmiségi pályákon szükség volt új erőkre. Ma már egészen más a helyzet.

Az új erők esztendőről-esztendőre nagyobbodó számmal mennek

a kenyérkereső pálya minden ágára s a gondos szülő most már csak azok közül válasszon, melyek kevésbé vannak elárasztva és tulzsufolva.

Az utóbbi esztendőkben folyton az a panasz hangzott fel, hogy nagyon sokan szerzik meg az iskolai képeztést és az értelmiségi pályákat választják. S azt a tanácsot adták a szülőknek, hogy ne taníttassák a fiukat, hanem adják inasnak vagy képeztessek ki ipari szakiskolákban.

Pedig e sorak írója számot vetvén a mai gazdasági helyzettel csak azt tanácsolhatja a szülőknek, hogy jól vizsgálják meg, melyik iparágat sajátítatják el gyermekeikkel.

Mert a tulzsufoltság nemcsak az értelmiségi pályán konstatalható, hanem a kereskedelemben is. Például kétszer is meggondolnám, hogy a fiamat kőmivesnek vagy építőmesternek adjam. Ebben az iparban olyan óriási a pangás, hogy még a kőmives munkás is csak nagynehezen tud munkát kapni. A végzett és kész ifju építőmesterek nagyrésze pedig mint rajzoló tengő-

dik az építészeti irodákban. Ugyan így vagyunk a nyomdász iparral is. Budapesten állandóan ezernél több faczér szedő sétálgat s a szedők egyesülete nemrégiben vörös plakátokon óva intette a szülőket, hogy ne adják gyermekeiket szedőinasnak, mert a szedősegédek nagyrésze már ma is koldus proletár. S így van ez sok más iparággal is.

Tehát nem áll az a tétel, hogy minden poklokön keresztül iparosnak kell nevelni a gyermeket, mert ezzel a jövője, a kenyere még nincsen biztosítva.

Hanem igenis számot kell vetni a helyzettel, különösen a helyi viszonyokkal s fontolóra venni, melyik iparággal lehet még legjobban boldogulni városunkban vagy a megyében.

A pályaválasztást abból kell megítélni, amit szemünkkel látunk, a mit közvetlen tapasztalunk, mert igazság az, hogy nagyjában mindenütt egyformák a megélhetési viszonyok.

Arra fordítsa hát főgondját a szülő, hogy melyik iparág bír el újabb művelőket.

A „Szabadság“ tárczája.

A B O S Z U.

Írta: Harmat Lujza.

A nap épen nyugvóra szállt, a vadgalamb bugása, fülemüle danája szólalt meg a berekben, mikor a legény lazaért. Be se ment a malomba, ma nem volt kedve dolgozni. Leült a Nyáradpartra s hallgatta a víz sajátságos zsongását, a mint a kavicsos ágyon tova szaladva zümmögött a leszálló éj esőndjében.

Igy mult el a nyár. Ritkán találkoztak együtt csak a táncban, vagy a Nyárad-partján, ha vizért jött el Lidi, de azért tudták, hogy egymásé lesznek s nincs a földnek annyi kineve, a miért odaadták volna azt az édes érzést, mely egész valójukat betölti, ha egymás közelében vannak . . .

Nyárra ősz jött s a legénynek be kellett rukkolni. Sirva kísérte ki az egész falu őket. Elöl mentek a legények választottjaikkal, utánok a szülők, majd az atyafiság.

Nem titokban, mindenki szeme látára folyt a bucsuzás. Sok ígérettel, édes csókkal váltak el egymástól, hiszen nincs abban semmi; hogy más is tudja a mit ők éreznek, nincs abban semmi, hogy más is hallja a mit ők egymásnak ígérnek! . . .

— Megvársz?

Még egy csók, még egy ölelés, azután elválnak hosszú időre.

Bokor Laci csak most, hogy elvált kedvesétől, látja, hogy mennyire szereti.

— Ha másé lenne, — szolt egy jó pajtásához — megölném azt az embert!

— Hát Lidit?

— Rá nem tudnék kezet emelni soha! . . .

S öklével két nehéz könyecseppet törölt ki a szeméből. A leányok elhatározták hamar, hogy nem mennek tánczra, míg kedvesük vissza nem jön.

Talán akad vagy egy közöttük, a ki meg is tartja ezt az ígéretet?

Hanem, hogy egy se lett halványabb, egy se lett soványabb, azt merem állítani. Legfeljebb a dal lett szomorubb, mely ajkukról tovaszállt az el távozott felé . . .

A faluban egyszer füresa hir futott szájról-szájra. A módos Kallós Pált faltolvajságon kapták az urasági erdőben.

— Iszen nem első eset, hogy tilosban jár! — mondották, — csak még nem kapták rajta. De hát addig jár a korszó a vízre, míg a nyaka törik. No most a gögös, alattomos embernek is majd a nyaka szakad! Rámegyem a kőháza s még úgy lehet a földje is. . .

Aztán látták bejárni az udvarba, majd az ispán ur nézett be hozzá elég sűrűn.

A dolog mind csak haladt, a kőház sem ment el, a földjei is megvoltak, csak az ispán járt mind gyakrabban Kallósékhez.

A fonóban összedugták a fejüket az asszonyok és úgy suttogták:

— Már ki hitte volna! Olyan tisztességes leánynak látszott! A kezemet is a tűzbe tettem volna érte!

— Egészen gyermek!

— Az ám! Az apja leánya. Lehetetlen látni előre.

— Szegény Bokor Laci!

Es egy napon végigfutott a hir a falun, hogy Kallós Lidinél megérkezett a gölya . . .

Akik pedig tovább tanítják gyermekeiket, azokat ne csábítsa olyan nagyon a diploma. Igaz, az oklevél szép dolog, a doktor ezim sem megvetendő, de manapság hányan vannak már, kik a diplomáikkal is nyomorognak? Ezek a diplomás proletárok rendszerint túl vannak már a harminczon, midőn az oklevelet megkapták, tehát túl vannak életük felén.

S ez a fél élet folytonos küzdés, szűkölködés közt mulik el, elmúlt az ifjuság anélkül, hogy rózsája, tavasza lett volna. S az igazi küzdelem a kenyérért a legtöbb szegény tanult embernél csak a diploma megszerzése után kezdődik! Hát érdemes ezért tanulni, küzdeni? Ha ezek az urak valami jó mesterséget tanultak volna, vagy valami biztos bár szerény hivatalt vállaltak volna a matura után, mennyivel boldogabbak lennének.

Jól gondolják meg tehát a szülők, milyen pályára szánják a gyermekeiket. A pályaválasztásnál éppen úgy számba kell venni az illető kereseti ág jövedelmezőségét és biztonságát, mint a gyermek hajlamát. A szülő aki nem számol a tényezőkkel jóvá nem tehető mulasztást követ el.

POLITIKAI HIREK.

A vámtarifa. Jelentettük, hogy az osztrák kereskedelmi minisztériumban a magyar és az osztrák miniszteriumok képviselői befejezték az autonóm vámtarifának harmadik olvasását. Ehhez a hírhez a félhivatalos bécsi Fremdenblatt ezt a megjegyzést fűzi: Az autonóm vámtarifa részletes kérdéseinek fölmerült nehézségek miatt a harmadik olvasás befejezését

Laczinak az öreg néneje mondta el a városban a szomorúságot.

Az erős legény úgy megrázkódott a hirtől, mint a nyárfá levéle, ha szél fut rajta végig, aztán odarogyott a földre és zokogott keservesen.

— Megölöm! — ordí ott fel nagy fájdalomában — megölöm, aki az életemet megrontotta!

— Az ispán!

A legény azután az egész hátralevő idejét e gondolatokkal töltötte, hogy neki nagy számadása van az ispánnal.

Mikor kiszabadult, a leány felé sem nézett. Ha ott ment el a házuk előtt, gyakran hallotta susogni azt az apró jószágot, melynek életeért neki egy rettenetes számadást kell végeznie. Önmagát is elvesziti vele, jól tudta, de meg kell lenni, másként nem volna nyugodalma sem ezen, sem a más világon.

Láttuk, hogy teljesítette fogadását.

*

Nem sok vallatás kellett, a legény elmondott mindent őszintén. Szinte erővel rontotta magát a mikor feltett szándékáról beszélt. Ha most nem, hát máskor tette volna meg, de hogy megtette volna, annyi bizonyos.

csak augusztus közepére várták. Az a körülmény, hogy ez már most sikerült, megerősíti azt a föltevést, hogy egy esomó fontos kérdésben lényeges differenciákat elhárítottak, vagy legalább enyhítettek. A mennyiben ez minden kérdésre nézve nem sikerült, a miniszterek lesznek hivatva közös tárgyaláson a referensek tanácskozásain fölvevett jegyzőkönyvek alapján véglegesen dönteni a függőben maradt kérdések dolgában. Erre nézve az első alkalmat Körber miniszterelnök rátóti látogatása fogja nyújtani. A harmadik olvasásnak aránylag gyors befejezése minden körülmények között kedvező jelnek tekinthető a tárgyalások további lefolyására nézve.

Debreczen—Miskolcz—Kassa.

Elutasított kérelem.

— Saját tudósítónktól —

Debreczen, augusztus 10.

A Debreczen—Miskolcz—Kassa vasuti menetrend megjavítása érdekében a debreczeni és miskolczi kamara vállalt az akeziót indított meg, mindkét irányból felterjesztéssel ostromolták a kereskedelmi minisztert. A miniszter azonban diadalmasan állta meg az ostromot s a „pénzkérdés“ pajzsa mögöl kijelentette, hogy nem segíthet a bajon.

Leiratából közöljük a következő részt:

„A Debreczen—Miskolcz és Kassa közötti vonatösszeköttetések javítása és ezen viszonylatban közvetlen kocsik járatása tárgyában folyó év május hó 12-én kelt 1083. számú felterjesztésére elhatározásomat a következőkben közlöm.

A kamara által a Miskolcz és Debreczen között kérelmezett újabb vonatösszeköttetést, tekintve hogy az csak vonatszaporítással lett volna létesíthető, engedélyezhetőnek nem találom s erről a kérvényező kamarát, folyó évi 39197 számú leiratommal értesítettem is.

E vallomásra nagyon kevés volt az öt év, a mit reá mértek büntetésül.

Kallos uram ezalatt sokat betegeskedett s majdnem haldoklóban volt, mikor a legényt elítélték. Kérve-kérte a bírakat, hogy engedjék meg, hogy a legénnyel beszéljen, e nélkül nem tud meghalni nyugodtan.

Megengedték és beszélt olyan dolgokat, hogy a legény erős feje majd megzavarodott bele.

Ő volt az oka mindennek. Alku szerint ment. Hogy megmentse becsületét, eladta leányát. Hiába kért, könyörgött Lidi, nem volt irgalom. Megverte, bezárta . . . Ő maga eresztette be hozzá az ispánt. — Isten úgy legyen irgalmas hozzá! . . .

És öt év múltán, mikor kiszabadult Laczi a fogságból, a falusiak nem akartak hinni a fülüknek, mikor végig járta a hir az egész falat, hogy Bokor Laczi elveszi Kallos Lidit.

— A gazdaságot veszi — szolt egyik. — Nem a! Anyyira szereti, hogy mindent megboesátott, vagy tán nem is a lány az oka!

Ki tudja, melyiknek volt igaza? . . .

A Debreczen—Miskolcz és Kassa között meglevő éjjeli vonatösszeköttetés a t. kamara által kérelmezett megváltoztatás is csak vonatszaporítással volna keresztülvihető.

Ugyanis a Szerencséről Miskolczra és onnan Kassa felé induló vonatok között Miskolczon a csatlakozási idő közők, arra való tekintettel, hogy a budapest—miskolcz—lawoeczei és a miskolcz—kassai vonalak vonatai Miskolczon természetesen Budapest felé illetve felől bírnak közvetlen csatlakozással, nem esőkenthetők.

Ennek folytán Debreczen—Szerencs és folytatólag Szerencs—Miskolcz között mindkét irányban egy-egy új gyorsabb járatu vonatként bevezetése válnék szükségessé.

Arra való tekintettel, hogy eme új vonatok a 4606—405 és a 406—4601. sz. vonatok után illetve előtt esekélyebb időközökben közlekednének, azoknak számbavehető kihasználására számítani nem lehet, De nem indokolná azoknak forgalomba helyezését a Miskolczon jelenleg fennálló várakozási időnek mérve sem.

Az előadotknál fogva a Debreczen és Kassa közötti vonatösszeköttetés módosítása iránti kérelmet teljesíthetőnek nem találom.

Debreczen—Kassa között Miskolczon át közlekedtetendő közvetlen kocsikra irányuló kívánságát illetőleg megjegyzem, hogy a 4606—405—1510 és 1509—406—4601 sz. vonatokkal a nyári menetrend tartamát, a 4602—411—1508 és 1507—412—4605. sz. vonatokkal pedig a bártfai fürdő idény tartama alatt Debreczen—Kassa között már járnak közvetlen kocsik.

Sikasztott, hogy párbajozhassék.

Lovagias ügyvédbojtár.

Saját tudósítónktól.

Debreczen, augusztus 10.

Hogy milyen nagy az eltérés a „lovagias“ és a „szürke polgári“ becsület között és hogy a lovagias becsület ferde felfogásának milyen neveléses, hogy úgy mondjuk, bünyösen ostoba kinövési vannak, azt mi sem jellemzi jobban és nem vethetne e ferdeségekre élénkebb világítást, mint a következő kis epizód, a mely a napokban folyt le egy előkelő budapesti ügyvéd irodájában. — Az iroda tulajdonosa egy alsó ausztriai fürdőben nyaral s a folyó ügyeket B. J. nevű segédje, egy ugynevezett szigorló jogász vezeti. A múlt héten az ügyvéd váratlanul visszaérkezett Budapestre s átnézve az időközben felgyülemlett aktákat, inkább megszokásból, semmint gyanakodás okából a segédjére bizott kézpénztárt is átvizsgálta. A rögtönzött rovancsolásnak megvolt a váratlan eredménye: kiderült, hogy a pénztárból kétszáznegyven korona hiányzik.

— Híjja van a pénznek, szólott esodalkozva a segédjéhez, aki észrevehetőleg elsápadt.

A fiatalember eleintén ötölt hatolt, hebegve tiltakozott az ellen, hogy a pénz

magánécélokra fölhasználta volna, valami érthetetlen tévedéssel hozakodott elő, később azonban, mikor a kriminális ügyekben jártas princípális nagyon is keresztűzbe fogta, bünbánólag beismerte, hogy a pénzt csakugyan ő vette ki a fiókból.

— De biztosítom az ügyvéd urat, szólott lesütött szemmel, hogy kárát az utolsó krajczárig meg fogom keríteni. Ha most nem, hát egy év múlva, két év múlva, vagy akkor, a midőn a diplomámat megkapom. És azt is elhiheti az ügyvéd ur, hogy nem korhelykedésre használtam föl az idegen pénzt.

— Hát ugyan mire használta föl?

— Párbajköltségre kellett.

— Párbajköltségre sikkasztott?

— Kénytelen voltam vele. Ha a pénzt el nem veszem, az ellenfelem, a ki tartalékos huszárhadnagy, azt hitte volna, hogy gyáva vagyok. Akkor pedig százszor inkább a halált, semhogy a gyáva-ság látszata rajtam száradjon.

Az ügyvéd utána járt a dolognak, s kiderült, hogy a segéd igazat mondott: csakugyan a becsületbeli ügy költségeire fordította az eltulajdonított összeget. — Azért tette, mert máshonnan sehogyse bírt pénzt szerezni magának.

Meg is verekedett az egyik fővárosi vívóteremben s derekas homlokvágást adott a tartalékos huszárhadnagynak.

A jószívű princípális megbocsátott a lovagias ifjunak, de este így szólt a vacsorázó társasághoz:

— Különös ország ez a mienk, ahol az emberek azért sikkasztanak, hogy a becsület mezején megmaradhassanak.

UJDONSÁGOK.

Kirakodó vásár Debreczenben.

Tapasztalatok a vásártéren.

A ki még soha nem volt Debreczenben s tegnap véletlenül bevetődött, méltán foghatta el az illő csodálkozás. Azt hihette egész bátorsággal, hogy a város minden rangu népe hurezolkodással van elfoglalva, vagy a mi még rosszabb lenne — uram bocsá' — ismét a törökkel készül viadalra kelni.

A máskor oly esendes Széchenyi-utca jobboldali részén egymáshoz simuló sátoztábor húzódott végig, melyek között reggeltől mind estvéliglen valóságos néparadat hullámozott. Czifrábnál-czifrább vegyületben tolongott ott a czilinderes uraságtól kezdve a kormos arcuzlatu kéményseprő inasig a huszadik század kíváncsi emberfajtája. Sápadt arczu, irodalevegőtől megszívott városiak között egészséges testü, tüdővészmentes vidékiek piros színben tündöklő arcza fokozta a közkíváncsiságot. Tagbaszakadt szép menyecskék, mázsásterhet czipelő falusi leányok lengő viganója sepepte a járda homokos porát. Mintha nem is Debreczenben volnánk, hanem valami jó levegőjű falusi tanyán, hol a pirositót a nagy természet készíti a bájos női arcokra s nem kell kilószámra vásárolni a patikából.

Kirakodó vásár volt a tegnapi szent napon hires Debreczenben. Megkopott

bár ez is már régi mivoltában, mint a használt kalap, hanem azért még most is érdekkeltő. Mindjárt az utca elején az Olesó Jánosok ajánlgatják különböző árucikkeiket szapora beszéddel. Egyik-másik versben magasztalja potom áron megszerezhető áruját s egész napon át torkaszakadtából zengi a betanult mondókát, mint valami automat-gép. Odább a históriás nyomintja kezembe ifj. *Tatár Péter* legújabb szerzeményeit, vagy a *Löbl*-féle pikáns irodalom mételety terjesztő füzetait. Van ott minden, a mi olesó és rossz, hanem azért megveszi a jó vidéki! Hadd legyen boldog napja annak is!

Ha a mézeskalácsos, pipás, bádogos, bazáros meg tudja a jó ég mi mindenféle sátrak között kellemetlen lökdösés, taszigálás után épségben maradt fejfel szerencsésen átjuthattál, a tágas vásártéren tárult elébed még csak az igazi „*debreczeni szabadság*.” Komédiás-bódék képes ábrázatu falai hívogatnak jó meszsziról. A kintorna, ez a nemzetközi zene, oly zajt csinál, hogy Dante poklában képzeled magad. Elől mindjárt a jósoló fehér egerek s a festés által kakadunak átvedlett varju huznak a számodra jövendőmondó ezédulát. Mellette a fonografus daloltat két krajczárért szebbnél szebb „*német kuplét*”, majd a lebegő hintában rázathatod ki testedből lelketet, vagy a forgó hintán szórakozhatsz öt pénzért. A díszes látnivalók egész sorozata előtted áll a komédiás bódékban. Van ott a krokodiltól kezdve mindenféle állat. Rekedtorku kikiáltók ütik a nagy dobót s ugy esalogatják a hiszékeny halandót a esoda megtekintésére. Van ott kezetlen leány, élő ember lefejezése, hat lábú kutya, meg sok más csodás dolog. Mozgalmas, elragadó kép! Mintha a világ rendje fordult volna fel, ugy tolong itt a nép! Kiki látni, élvezni akar a kirakodó vásáron, nem akar ugy járnai, mint hajdani boldog emlékezetü Bolond Istók.

Hát a laezikonyha? Ott van még csak sürgés-forgás! Sutorog az illatos hus a bográcsban s forog a zsirban a jóízű fonatos. Egy-egy kis savanyu bor is kerül a hosszú asztalra, majd a czigány is megérkezik és siralmasan felzendül a „*Rákóczy*”. A vidéki gazda hamar kedvet kap s rakja a kopogóst nagy rikoltás között. Ilyenkor szabad a vásár. Még a rideg arczu rendőr is elgyönyörködik e változatban. Hiába! Ugy szép az élet, ha tarka!

Hogy a mulatságnak hány betört fej, hány eltűnt bugyelláris lesz a következése, arról majd beszámol hiven a rendőri krónika. Mert a kirakodó vásárhoz tartozik a zsebmetszők serege is, kik ilyenkor rajként lepik el Debreczent. Ezekről azonban más helyen számol be a napi krónikás!

* **Közdók törlesztésének reformja.** A közdók törlesztésének reformja tárgyában Lukács László pénzügyminiszter még

április havában körrendeletileg felhívta a pénzügyigazgatóságokat, hogy a törvény végrehajtása körében észlelt hézagokról terjeszsenek fel kimerítő véleményes jelentést. E felhívás következtében a pénzügyigazgatóságok legtöbbje részletesen beszámolt a tett tapasztalatokról. E jelentések, melyek a törvénynek több irányban való módosítását javasolják, becses anyagot fognak szolgáltatni a készülő adóreformhoz.

* **A lócsiszárok.** Furfangos módon szedte rá *Fodor János* h.-dorogi lakost két lócsiszár. *Farkas Ferencz* jászkeséri *Lázár István* jászladányi ismeretes lókupeczek hozzá szegődtek a lovat áruló gazdához. *Farkas* csakhamar megvásárolta tőle a lovát négyszáz koronáért, majd a távolabb álló *Lázár*hoz ment, kitől szintén egy lovat alkudott meg. Mikor fizetni kellett volna, odament *Fodor*hoz, hogy adjon neki kétszáz forintot, hogy *Lázár*t kifizethesse, mindjárt felváltja nagy bankóját s visszaadja. Inkább addig a *Lázár*tól vásárolt lovat is ott hagyja. *Fodor* készségesen teljesítette a kérelmet s a két lócsiszár végkép eltűnt a pénzzel. Ott hagyták *Fodor*nak a saját lovát és egy dögrováson levő rossz jószágot. A károsult gazda jelentést tett furcsa esetéről a rendőrségnek.

* **Az utca porában.** A szokásos vásárnapi tempót tegnap is megeselekedte néhány pálinkahős. Az utca porában fetrengettek állati módon elázva s a rendőrségnek kellett őket fedél alá szállítani. Az utca porának egyik jeles alakja, *Nagy József* napszámos, a Nagytemplom előtti járdán feküdt keresztül s hogy figyelmeztették a veszélyes helyzetre, még neki állt feljebb. Leszidta még a rendőrt is. Be is került az általa már nem először látott börtönbe.

* **Elintézett ügy.** *Szabó János* újföldi gazda bejött tegnap a vásárra s nyugodt kedélyhangulattal sétálgatott fel s alá a nagy tömeg között. Sétálgatása közben *Vágó István* ondódi lakossal találkozott aki annak idején ígéretet tett, hogy feleségül veszi a leányát, de ígéretét elfeledte beváltani. *Szabó* szemrehányást tett a csapodár szívü *Vágónak*, aki ugy feldühödött, hogy vastag tölgyfüttykösével a jó gazdát alaposan helybenhagyta. Az orvosi látlet szerint *Szabó* sérülése 14 napi gyógyulást kíván. A verekedő *Vágó* ellen megindították az eljárást.

* **Elfogott zsebmetszők.** *Makula Rozi* közmisert zsebmetsző jó reménységtől biztatva érkezett Debreczenbe a vásárra, azzal a jó szándékkal, hogy megkönyvit egy pár zsebet. A kitiltott hölgy meg is kezdte működését, de hirtelenében rajta-vestett. A rendőrség felismerte a kártékony nőszemélyt s letétette megillető helyére. Hasonlóképen járt *Bombay József* zsebmetsző is, ki *Szeghalmy Sándortól* lopott pénzt.

* **„Nyaralók.”** Két ur találkozik, mindkettő csomagokat czipel és hihetetlenül nyáriasan vannak öltözködve.

— Hová, háová, kedves barátom? — kiáltja már messziről A.

— Bevásárlásokat tenni, — felel B. Most érkeztem csak a fővárosba, néhány halaszthatatlan dolgomat végezem, aztán megyek vissza Vaczakházára.

— Magam is ugy vagyok. Sokáig

gondolkoztam, míg rászántam magam, hogy bejőjtek Piszokfészekről, de kénytelen voltam. Hogy mulatnak?

— Pompásan! Csak rettenetesen drága minden.

— Ugy-e? Ezek a nyaraló helyek valóságos zsarolók.

— De milyenek! Mindenki miliomost látnak.

— Vagy szövetkezeti pénztárnokot!

— No, de megyek, jó mulatást!

— Szíves üdvözlöt családjának.

A két ismerős elválnak.

— Hogy flanczol! — gondolja magában az egyik. Vajjon honnan telik ennek nyaralásra? Azt hiszem olvasok még erről a törvénytörési rovatban.

— Micsoda stréber! — gondolja a másik. Jobb volna, ha otthon maradna és kifizetné az adósságait. Nem zörög a haraszt szél nélkül.

A két jó ismerős azután még vagy tíz ismerősének elmondja, hogy mi járatban van és hol tölti a nyarat. Késő este pedig óvatosan besurrannak a városi lakásukba. Másnap kora hajnalban pedig egyik elutazik Vaczakfalvára, a másik a Piszokfészekre. — hogy onnan képes levelezőlapokat küldjön ismerőseinek. A vasuti vendéglőben egy krigli sört iszik és rohog ismét haza.

Hetenkint két korona költséggel sikerül elhítenni a világgal, hogy ő is — fürdőn volt. Es ez a fő.

* **Az edény-tolvaj.** Özvegy Varga Julianna tegnap lopásra vetemedett. Megleste, mikor *Friedmann* Rihász n.-vá-

radi edénykereskedő el volt foglalva ve-
vőivel s hat darab edényt szépen ele-
melt. A tolvajlást azonban észrevették s
átadták az özvegyet a rendőrségnek.
Most a börtönben pihen.

* **Három debreczeni diák.** Az erdélyt járó három debreczeni diák: *Aranyossy Pál*, *Baak István* és *Demeter Zsigmond* utazásuk közben *Tusnádra* érkeztek, hol egy éjet töltöttek. Dr. *Kardos Albert* főreáliskolai tanár, a kiváló történetíró vendégelte meg a kis turistákat.

* **A görbe bot.** *Beregszászi Antal* és *Pólczi Mihály* bősörményi legények tegnap ugyancsak beszedegettek a vásártéren s az eléjük került *Bolha Józsefet* megtámadták, elvették tőle a görbe botját és szétverték a hátán. A két vitéz lezaratott.

* **Orvtámadás.** *Csorba András* gazdának vére folyt tegnap s maga sem tudja: miért. A külső vásártéren járkált, mikor valamelyik ismeretlen haragosa egy vastag bottal úgy fejbe kollintotta, hogy *Csorba* eszméletlenül terült el a földön. A sérültet beszállították a köz-kórházba. Gyógyulása tízennégy napig eltart. Gyanúja *Csecsődi Péterre* irányul, ki régi haragosa.

* **A hazai ipar támogatása.** A kereskedelemügyi miniszter a hazai robbantóanyag ipar támogatása és fejlesztése érdekében a következő rendeletet intézte a *debreczeni* államépítészeti hivatalhoz:

A hazai robbantó-anyag ipar lehető támogatása és szükségszerű fejlesztése érdekében utasította a hivatalt hogy jövőben végrehajtandó állami építkezések és szállításokra vonatkozó általános feltételek, ugyancsak a jövőben biztosítandó kaviesszállításokra vonatkozó részletes szállítási feltételeket egészítse ki azzal, miszerint a vállalkozók az esetleg szükséges kőanyag fejtséknél egyenlő ár és minőség mellett kizárólag hazai gyárakban előállított robbantóanyagokat tartoznak használni. Az állami közuti kaviesszállítások szerződéses vállalkozóit pedig hívja fel, hogy a kifejtéshez lehetőleg hazai gyártmányú robbantó-anyagokat használjanak, illetve megfelelő ár és minőség esetén a hazai robbantószer-gyárakat vegyék igénybe. Együttal kötelességévé teszem a hivatalnak, hogy ott, hol a robbantóanyagok használata szerződéseszerűleg kikötöttet, az építkezések és szállítások ellenőrzése alkalmával a hazai robbantó-anyagok használatát kellő figyelemmel kísérje s tapasztalt visszaélések esetében saját hatáskörében intézkedjék, amennyiben pedig ez eredményre nem vezetne, hozzám sürgős jelentést tegyen.

Hirdetések

a SZABADSÁG politikai napilap számára

jutányos áron

felvétetnek.

IGÉRVÉNYEK.

3% Osztr. Földhitel-intézeti sorsjegy

5 korona.

Huzás már augusztus 16-án.

Főnyeremény: 90.000 korona.

A

DEBRECZENI IPAR- ÉS KERESKEDELMI-BANKBAN.

Sorsjegyek részletfizetésre is, a legkedvezőbb feltételek mellett.